

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

حزب کار ایران – توفان

۰۶ جولای ۲۰۱۱

زندان، شکنجه و مرگ

سه دهه رژیم اسلامی

به برکت!! رژیم تبهکار جمهوری اسلامی مصائب مردم میهن ما از اندازه بیرون است، آنها امنیت ندارند، وضع آموزش و بهداشت اسفناک است، مسکن ندارند و اجاره خانه سرسام آور است، از بی حقوقی و خودسری‌های مافیای رژیم رنج می‌برند و سال‌هاست که از گرانی به ستوه آمده‌اند و اکنون با اجرای طرح یارانه‌ها قیمت کالاها به ویژه کالاهای مورد نیاز عمومی مانند نان، گوشت، حبوبات، میوه و سبزیجات، قند و شکر، و لبنیات و همینطور آب و برق... به طور سرسام‌آوری بالا رفته است درحالی که دستمزد کارگران و زحمتکشان، حقوق آموزگاران و کارمندان جزء دولت در سطح نازلی باقی مانده است. مردم ما به زحمت گذران زندگی خود و خانواده خود را سرهم می‌کنند و اکنون در چنان تنگنایی قرار گرفته‌اند که حتی تهیه نان خالی و سکونت در یک اطاق کوچک نیز از توانایی آنان بیرون است.

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی یک رژیم مافیائی است و تا دل‌تان بخواهد دروغ می‌گوید و هیچ پاسخی برای نیازمندی‌های ابتدائی مردم ندارد جز به کار گرفتن زور و سرکوب و حفظ امنیت برای آقازاده‌ها و سرمایه‌داران گردن کلفت. تشدید بحران اقتصادی در ایران و چگونگی راه خروج از این بن بست و نا به سامانی اجتماعی به تشدید نزاع درحاکمیت سیاسی انجامیده و هر دو جناح خامنه ای و احمدی نژاد علی رغم اختلافات آشکار بر سر چگونگی برون رفت از این بحران اما کوچکترین تردیدی در سرکوب و حشبانۀ مردم و تشدید فضای ترس و ارباب ندارند و متحد عمل می‌کنند. بازتاب تشدید سیاست چماق و سرکوب را می‌توان اینروزها در بازداشتهای خودسرانه خبرنگاران، وبلاگ نویسان و روشنفکران جامعه، صدور کیفر خواست، فشار بر زندانیان سیاسی، اعدام، فشار بر خانواده های داغدیدگان به ویژه مادران عزادار پارک لاله، فشار بر دانشجویان دانشگاهها و دستگیری فعالان کارگری مشاهده کرد.

هدی صابر روزنامه‌نگار زندانی و فعال ملی‌مذهبی شنبه (۲۱ خرداد [جوزا]) در اثر فشارهای زندان و ایست قلبی جان باخت. هدی صابر و امیر خسرو دلیر ثانی یکی دیگر از فعالان ملی‌مذهبی در اعتراض به مرگ هاله سحابی در جریان برگزاری مراسم تشییع جنازه عزت‌الله سحابی از دهم خرداد دست به اعتصاب غذا زده بودند. منصوره بهکیش از حامیان مادران عزادار روز یکشنبه ۲۲ خردادماه مورد یورش مأموران وزارت اطلاعات قرار گرفت و همراه با تعدادی دیگر دستگیر و به بند ۲۰۹ زندان اوین شکنجه‌گاه وزارت اطلاعات منتقل گردید. او پیش از این به خاطر شرکت در اعتراضات مادران پارک لاله (مادران عزادار) دستگیر شده بود و چند روز پس از آن به دلیل بی‌گناهی آزاد شد. ۶ تن از اعضای خانواده منصوره بهکیش: زهرا بهکیش و همسرش سیامک اسدیان، محمود بهکیش، محمد بهکیش، محسن بهکیش و علی بهکیش همگی آنها در دهه ۶۰ توسط جمهوری جنایتکار اسلامی به شهادت رسیدند. فعالان حقوق بشر در ایران، دستگیری، بازداشت، نگهداری در سلول انفرادی، بازجویی و تحت شکنجه روحی قرار دادن او را محکوم کرده‌اند و خواستار اعزام مراجع بین‌المللی و بازدید از زندانهای قرون وسطایی و ضد بشری جمهوری اسلامی شده‌اند.

اعتصاب غذای ۱۲ زندانی سیاسی در اعتراض به مرگ هدی صابر و هاله سحابی و همینطور شهادت نامه ۶۴ تن از زندانیان سیاسی بند ۳۵۰ اوین در مورد علت مرگ هدی صابر و اعتراض به اعمال وحشیانه و ضد انسانی رژیم نسبت به زندانیان از جمله حوادثی است که این روزها در عرصه داخلی و بین‌المللی بازتاب داشته است.

محکوم کردن دکتر فریبرز رئیس‌دانا استاد دانشگاه و عضو کانون نویسندگان به یک سال زندان به اتهام دفاع از کمونیسم و حمایت از محرومان جامعه و انتقادات شجاعانه وی از سیاستهای نئولیبرالی و طرح اجرای هدفمند کردن یارانه‌ها ... اینها همه سند محکومیت رژیمی است که بعد از بیش از سه دهه در مسند قدرت نتوانسته به کوچکترین حقوق دمکراتیک مردم پاسخ گوید و چاره کار را زندان و شکنجه و اعدام می‌بیند. مردم کشور ما امروز در عرصه‌های گوناگون و متنوع با رژیم آدمخوار اسلامی درگیرند و با وی دست و پنجه نرم می‌کنند. این بگیر و ببندها نشانه قوت نظام منفور و ولایت فقیه که حافظ منافع سرمایه‌داران و قشر نازک انگلی جامعه است نمی‌باشد. رژیم سرمایه‌داری مافیائی جمهوری اسلامی در تمامی عرصه‌های اقتصادی و سیاسی و فرهنگی و بین‌المللی در بن بست و انزوا به سر می‌برد و خود را در مقابل اعتراضات مردم ضعیف می‌بیند. این رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی است که اکنون در موضع تدافعی قرار دارد و از آینده خود بیمناک است. رژیم در پی تدارک انتخابات مجلس و ریاست جمهوری است و هیچ برنامه و راه‌حلی برای خروج از این بحران ندارد و سرزمین ما را به جولانگاه مشت‌اراندل و اوباش و آدمکش تبدیل کرده، راه رشد و ترقی را به روی مردم ایران بسته است، مبارزان را به شکنجه‌گاه‌های کهریزک و اوین می‌فرستد، دستش به خون گرامی‌ترین فرزندان خلق‌های ایران آغشته است و هیچ درس عبرتی از رژیمهای منفور پهلوی و مبارک نگرفته و نخواهد گرفت. چنین رژیمی سرانجامی جز سرنگونی قضیحت بار ندارد.

امروز برای پیشبرد امر مبارزه، تشکیلات و اتکاء به نیروی سازمانیافته و سراسری و جلب حمایت اقشار زحمتکش و جوانان و زنان مترقی و آزادیخواه امری ضروری است. بدون کوچک‌ترین تردید رژیم منحوس و مرتجع سرمایه‌داری جمهوری اسلامی به زباله‌دان تاریخ خواهد پیوست. مهم تحقق کامل اهداف و آمال و آرزوهای توده‌های زحمتکش و آزادیخواه و مبارزی است که طی صد ساله اخیر از انقلاب مشروطه و جنبش ملی شدن صنعت نفت گرفته تا انقلاب ۵۷ برای آن اهداف مبارزه کرده‌اند. مردم ایران از رژیم جمهوری اسلامی متنفرند و

ار هر فرصتی سود جسته ، به میدان می آیند و ارادل و اوباش کار به دستان حاکم را به نبرد می طلبند. تجربه جنبش عظیم ۲۲ خرداد و سرکوب خونین آن نشان می دهد که مردم ایران هوشیارانه تراز گذشته عمل می کنند و نمی خواهند تحت شعارهای بی محتوا به زیر بیرق کسانی روند که خواهان حفظ همین رژیم اند و دعوایشان با مستبدین حاکم نه بر سر حقوق پایه ئی توده زحمتکشان بلکه بر سر قدرت و غارت ثروت به نفع جناحی از بورژوازی است. بی اعتنائی مردم به فراخوانهای رنگارنگ هواخواهان میرحسین موسوی به مناسبت دومین سالگرد ۲۲ خرداد دلیلی بر این مدعاست.

راه رستگاری مردم ایران برای برون رفت از این بن بست نه توهم به این جناح و یا آن جناح رژیم بلکه برچیدن کلیت نظام جمهوری اسلامی از طریق سازماندهی پایه ئی و دراز مدت درمحللات و کارخانه ودانشگاه..... و با ایفای نقش اصلی و قاطع و تعیین کننده طبقه کارگر و رهبری حزب سیاسی او امکان پذیر است و راه دیگری متصور نیست.

نقل از توفان الکترونیک شماره ۶۰ نشریه الکترونیکی حزب کارایران تیر ماه ۱۳۹۰

www.toufan.org

toufan@toufan.org